

[Villemoes.]

Enkeltheder; den højtærede Handelsminister gjorde det for lidt siden paa en klar og tydelig Maade, synes jeg. Jeg skal kun sige, at §§ 3 og 4 er de Poler, der giver den højtærede Handelsminister Reguleringsdiktatur over vor Import og vor Eksport. Som jeg sagde før, afhænger selvfølgelig meget af, hvorledes Loven i det store og hele bliver administreret.

En mindre Ting — i alt Fald mindre i Forhold til det samlede — maa jeg maaske endnu have Lov til at omtale, nemlig Ekspeditionsgebyret, $\frac{1}{4}$ pCt. Jeg ser af Betænkningen fra Folketingsudvalget og ogsaa af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, at man har ændret Ordlyden i § 3 angaaende dette til „et Ekspeditionsgebyr, der ikke maa overstige 2,5 pro mille“. Tidligere skulde der opkræves $\frac{1}{4}$ pCt., men nu er det sat ind i Lovforslaget, at 2,5 pro mille er Maksimum af, hvad der kan opkræves i Ekspeditionsgebyr. Ved tidligere Lejligheder har jeg diskuteret dette Spørgsmaal med den højtærede Handelsminister, i alt Fald fremsat Udtalelser derom over for ham. Jeg mener, at det er noget særegent, hvis Staten ligefrem skal tjene paa sligt; naturligvis kan man ikke forlods kalkulere, hvilke Udgifter der bliver i et saadant Kontor som det, vi i mange Aar har haft at „trækkes med“, tør jeg vel sige, det Kontor, som hedder Valutakontoret, men ved sidste Regnskabsaflæggelse viste det sig, at der blev et Overskud paa 800 000 Kr. til Trods for, at Kontoret er svulmet saa umaadeligt op; det hører ingen Steder hjemme; Handelsstanden har betalt Beløbet, men Sorteper gaar videre til Forbrugerne. Jeg mener, at Staten ikke bør gentage sligt. Nu er dette Udtryk kommet ind i Lovforslagets § 3, og det hilser jeg med Glæde. Jeg nærer ingen Tvivl om, at gaar alt, som vi ønsker, at der bliver en saa fri Import som muligt, vil der ogsaa blive færre Gebyrer at opkræve; til Gengæld maa man formode, at Kontorets Rammer indskrænkes, at Kontoret bliver mindre. Jeg har ment, at sligt i værste Fald bør hvile i sig selv. Oprindelig var det Nationalbanken, der afholdt disse Udgifter, siden fik man det lempet over paa Importørerne, og det fortsætter man altsaa med, men jeg kan tiltræde den ændrede Ordlyd i det Forslag, der blev vedtaget i det andet høje Ting i Gaar. Det er et sekundært Spørgsmaal, men ogsaa det kan vi maaske forhandle lidt om i det Udvalg, som jeg formoder bliver nedsat.

Hvad angaar Ændringen i Lovfor-

slagets § 17, om Lovens Gyldighedsperiode, kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde, at Loven kun faar Gyldighed til Udgangen af indeværende Finansaar.

Sluttelig skal jeg paa mit Partis Vegne tilsiige vor Velvilje over for Lovforslaget. Naar det antagelig om meget kort Tid er blevet ophøjet til Lov, ønsker jeg for den nye højtærede Handelsminister, at han maa have en heldig Haand til at gøre en virkelig Indsats paa dette meget vanskelige og omfindtligge Omraade til Gavn for Landet og til mindst muligt Besvær for de Erhverv, som Lovforslaget saa direkte og saa indgribende berører.

Lange: Det foreliggende Lovforslag har til Formaal at afløse den gældende Valutalov, Vareforsyningsloven af 2. September og Loven om Statens Overtagelse af visse Varer, og det samler det hele i en vidtgaadende Bemyndigelse til den højtærede Handelsminister. Jeg skal intet indvende herimod. Det er jo i Tidens Aand. Man kalder det, der her sker, en Forenkling, og det kan man naturligvis ogsaa gøre. I det andet høje Ting drøftede man, om Forslaget var en Skærpelse eller en Lempelse af den gældende Ordning: Ser man kun paa Lovens Indhold, kan der ikke være nogen Tvivl om, at de faa Begrænsninger i Handelsministerens og Administrationens Magt nu er fjernet, og naar man i Dag taler om Fordelene ved Forenklingen, maa man dog ikke glemme, at flere af de Bestemmelser, der gjaldt for Administrationen, var indført for ikke helt at prisgive de erhvervsdrivende.

Naar man taler om det heldige i, at Importørbegrebet er fjernet, maa man være klar over, at det, man fra Handelens Side var utilfreds med, var, at man havde fastslaaet en Definition af Importørbegrebet, der i visse Brancher virkede helt urimeligt, og som fratog en Række Folk, der efter almindelig Handelsopfattelse var Importører, deres Importret. Det var ikke saaledes, at man ønskede Importørbegrebet bort, men man ønskede det, man ansaa for at være det rigtige Importørbegreb, indført.

Paa samme Maade kan det siges, naar man glæder sig over Afskaffelsen af Det erhvervsøkonomiske Raad og Valutaraadet, at disse Organer, og særlig det sidste, dog var blevet oprettet for at give Erhvervslivet Indflydelse paa Udviklingen, saa der blev taget rimeligt Hensyn til de næringsdrivendes berettigede Interesser, men ogsaa saaledes, at Administrationen kunde nyde Fordel af deres sagkyndige Raad. Util-